

paa Vand og Brød i 4 Dage;" og i Nr. 10 tilføies derpaa: "Skulde noget heelt Laugs Svende vedtage at forlade Arbeidet, da bør Ophavsmanden til saadanne Sammenrøttelser dømmes til at arbejde i Kaffehuset i 2 Aar, og et saadant Laugs Svende ikke mere tillades at have Herberge eller Forsamlings-Stue". Endeligen hedder det i samme Paragraphs Nr. 12: "Det paalægges enhver Oldgefæll, som en hellig og ufravigelig Pligt, saasnart der spores Overlæg til at stifte Uro eller Uorden, som han ikke ved sin Mellemkomst har kunnet forekomme, strax at anmelde saadant for Politie-mestere; efterlader Oldgefællen dette, da skal han ansees som Hovedmand i Sammenrøttelsen, saafremt Ophavsmandene ikke iblandt de øvrige kunne udfindes og overbevises."

Jeg skal nu ikke paastaae, at disse visnokstrenger, men dog endnu gjældende For skrifter, navnlig Bestemmelserne i Nr. 9, 10 og 12, ligefrem havde kunnet anvendes i det omhandlede Tilfælde; der lader sig visnok anføre ikke Lidet for en mildere Fortolkning, i Særdeleshed med Hensyn til de af de Paagjældende, der have befundet sig under saadanne Forhold, at de enkeltviis, hver for sit Bedkommende, efter skeet Dpftigelse lovligen kunde forlade deres Arbeide, Noget, der — som sagt — dog neppe gjælder om dem Alle. Men selv for disses Bedkommende bliver dog nok Forholdet, naar det er grundet paa en foregaaende Aftale mellem samtlige Laugets Svende, ligesuldt ulovligt; thi det er ligefrem uforeneligt med den Hensigt, som ligger til Grund for de anførte, i Anordn. af 21de Marts 1800 indeholdte, Forbud. Disse gaae jo nemlig ud paa at forbyde et Laugs Svende indbyrdes at vedtage at forlade Arbeidet; det maatte ikke staae i Svendenes Magt at gjøre det umuligt at faae det og det til Lauget henhørende Arbeide udført. Men det Selvsamme vilde her, efter den vedtagne Forening, naaget Dpftigelse fandt Sted, kunne indtræde, nemlig naar det ved Dpftigelsen givne Baresel var udløbet, og dette er Noget, som hverken efter Anordningens Aand eller efter Forholdets Natur kan tilstedes. Det vilde staae i fuldkommen Strid med hele Laugsvæsenets Charakter; thi Laugsindretningen er,

efter sit Begreb, monopolistisk; Lauget er eneberettiget, og, som den ærede Interpellant selv meget rigtigt bemærkede, følger der med denne Eneberettigelse ogsaa tilsvarende Forpligtelser imod Almeenheten. Kun Laugets Svende ere berettigede til at udføre visse Slags Arbeider, og det kunde umuligt bestaae med Almeenvellet, at samtlige et Laugs Svende skulde have det i deres Magt at forenes om at sllige, tildeels nødvendige, Arbeider ikke skulle kunne erholdes udførte. Jeg vil bede de Herrer betænke, hvorledes det vilde stille sig, hvis vi tage et andet Laug, t. Ex. Bagerlauget. Hvad om samtlige Bagersvende bleve enige om, at de, naar der ikke indrømmedes dem en vis af dem fastsat Betaling, vilde ophøre at arbejde, og hverken vilde lægge Deig eller bage Brød? (En Stemme: Saa skulle vi selv gjøre det. Formanden ringer). Et saadant Forhold ligeover for Kjøbenhavns Befolkning maatte dog ganske vist ansees lovsstridigt og strafbart, og det Samme maatte gjælde i det foreliggende Tilfælde. Det er disse Bemærkninger, jeg til Dpftigelse har villet tillade mig at fremsætte. Dog — det er jo allerede lykkedes at udsjæne de Misforstaaelser, som vare opstaaede i det omhandlede enkelte Laug. Svendene ere vendte tilbage til deres Arbeide, og, som vi have hørt, have de ved deres Forhold givet et Vidnesbyrd om, at de i Grunden ere befaalede af en god Aand. Hvad enhver Svend for sig tænker og dømmer om Sagen, skal jeg rigtig nok ikke kunne sige; men at ikke faa af dem ved deres udviste Forhold have lagt for Dagen, at de anerkjende at have feilet og at have handlet i Overtlelse, det troer jeg, efter hvad der idag er blevet os meddeelt og efter hvad jeg ellers har bragt i Erfaring, at kunne antage. Dette er nu tilvisse meget glædeligt. Men det vilde være beklageligt, hvis de Udtalelser, som vi her idag have hørt, skulde kunne give Anledning til igjen at opvække sllige uhyggelige Misforstaaelser, hvis dette Laugs eller maaffee andre Lauges Svende derved skulde bringes paa eller bestyrkes i den, efter min Formening, meget urigtige Tanke, at Muurslaugets Svende ved den omtalte Leilighed havde været i deres gode Ret, og at der var skeet dem Uret fra Autoriteternes Side. Dette